



Salvátor

75

červen 2024

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Břimování

Slavení Velikonoc posledního března přináší z určitého pohledu klidnější červen, protože slavnosti, jako jsou Seslání Ducha svatého, Nejsvětější Trojice a Těla a krve Páně, jsme prožívali na přelomu května a června. Nicméně předposlední červnová neděle nebude pro naši farnost úplně obyčejnou nedělí. Co se bude dít?

V průběhu končícího školního roku bylo možné se účastnit přípravy na břimování. Jedna skupina, kterou tvoří dospělí, se schází každý týden; s mladými lidmi, kteří patří do druhé skupiny, se setkávám dvakrát měsíčně. S mládeží jsme termín břimování ještě nestanovili, s dospělými jsme počítali, že k břimování přistoupí ke konci školního roku. Po zvážení různých okolností jsem na – konec požádal otce biskupa Jana, jestli bych mohl dostat dovození a dva dospělí žadatele břimovat při nedělní mši přímo v Chrudimi. Otec biskup Jan souhlasil, takže v neděli 23. 6. 2024 v 18.00 u svatě Kateřiny

přijmou svátost břimování paní Marie Žezulková a JUDr. Pavel Pelák.

K udělení svátosti břimování je potřeba posvátný olej, kterému se říká křižmo.

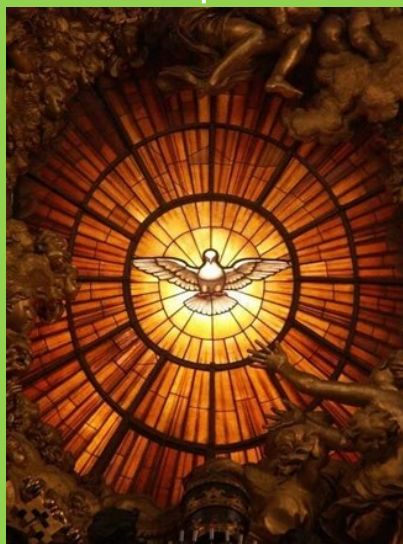
Jedná se o olivový olej smíchaný s vonnými látkami, který světí biskup při mši v katedrále zpravidla ve čtvrtek před Velikonocemi. O Ježíšovi víme, že nebyl pomazaný žádným olejem, ale samotným Božím Duchem (Lk 4,18). Proto plným právem o něm hovoříme jako o Mesiáši či Kristu. V prvním případě je to hebrejský výraz, v druhém řecký a obě pojmenování znamenají Pomazaný. Být

křesťanem tedy znamená mít účast na pomazání Duchem svatým (Sk 10,38).

Papež Pavel VI. hovoří o břimování jako o svátosti, která činí v církvi milost Letnic trvalou.

Chci vás na tuto slavnost pozvat a zároveň probudit touhu po pomazání Božím Duchem u vás, kdo jste ještě nebyli břimováni.

otec Jan



Setkání členů a přátel Hnutí pro život

V úterý 14. května 2024 jsem se zúčastnil poměrně široce avizovaného setkání příznivců Hnutí pro život. Jeho cílem a náplní byla informace o programu, činnosti a významu tohoto občanského sdružení.

Celou související problematikou nás provedl Marek Kuchta, vcelku mladý, avšak letitou praxí kultivovaný pracovník užšího týmu Hnutí pro život.

Po stručném představení společnosti nás informoval o náplni a aktivitách, které jsou založeny především na pomoci nečekaně těhotným ženám. Zejména těm, které se cítí být nuceny k podstoupení potratu. Takový nátlak může být z nejružnějších příčin: studentky zaskočené nečekaným těhotenstvím, ženy obávající se reakce partnera, cítí se být na všechno samy, přítel je vyhazuje z bytu, pokud se rozhodnou si dítě nechat, rodiče je nutí k potratu kvůli kariéře, různé ekonomické důvody, hypotéky, dluhy...

Pro řešení těchto situací je zřízena Linka pomoci ženám, které chtějí dát svému nenarozenému dítěti šanci. Dle statistik patří mezi nejvíce ohrožené na životě třetí děti v rodině. Pomoc v rámci aktivit Hnutí pro život však není pouze poradenská nebo jaksi „povzbuzující“, ale mnohdy přímo materiální a ekonomická. Hnutí pro život již dosáhlo i několika významných legislativních úspěchů zvyšujících ochranu a prestiž těhotné ženy a nenarozeného dítěte.

Pomoc, zejména psychologická, však je poskytována i ženám, které se trápí

po ztrátě nenarozeného dítěte. Smyslem jejich práce je skutečná pomoc, ne posuzování.

Marek Kuchta zmínil také akci pořádanou jednou za rok – Pochod pro život. Začíná mši svatou za nenarozené děti ve Svatovítské katedrále a pak pokračuje průvodem až na Václavské náměstí k soše svatého Václava. Ač tento průvod je pokojný a neprovokativní, bývá místy napadán hloučky s nenávislivými projevy, naštěstí obvykle nijak závažnými.

Na konci proběhla diskuze a odpovědi na dotazy. Vše zajímavé a podnětné.

Závěrem mám ale potřebu vyjádřit určitou lítost nad nízkou účastí na tomto setkání. Domnívám se, že téma ochrany nenarozeného života je opravdu závažné a málokterý člověk s ním není v životě konfrontován. Snadno vnímáme hrůzy válečných konfliktů a jsme jimi konsternováni. Je však korektní si uvědomit, že zejména v „civilizovaných“ zemích dochází k záludné a skryté genocidě, která nás však nijak nedojímá a neděsí. Naše média nesdělují každodenně, třeba tak jako v covidové éře, počty dětí, o nichž dospělí rozhodli, že „nemají nárok“.

Kontakty na Hnutí pro život:

info@hnutiprozivot.cz

kancelář 603 976 231

Linka pomoci 800 108 000

Viliam Kopecký

Diecézní setkání dětí v Hradci Králové



Dne 18. 5. 2024 jsme společně s dětmi z naší farnosti navštívili Diecézní setkání dětí v Hradci Králové. V sobotu ráno jsme všichni pohromadě vyrazili směr Hradec Králové.

Po příjezdu jsme doputovali do budovy Nového Adalbertina, kde jsme se zaregistrovali a pokračovali do kostela Panny Marie, který je v jeho bezprostřední blízkosti.

Vstoupili jsme do kostela, kde se sešlo na 250 dětí různého věku. Zde nás uvítala hlavní organizátorka a pozdravil nás P. Prokop Brož, po něm Mons. Jan Paseka a otec biskup Jan Vokál. Hlavním tématem letošního setkání byla modlitba. Téma se zdálo na první pohled těžké, ale jednotlivá zastavení nás tématem zajímavě provedla. Navštívili jsme čtyři tematické workshopy. Jednalo se o Modlitbu všemi smysly – imaginace, Modlitba žalmů, Modlitba prací a Žehnání. Tématem Modlitby všemi smysly nás lektorka provedla formou meditace v tichu, kde jsme se v průběhu mohli setkat se samotným Ježíšem a jeho bezpodmínečnou láskou. Na workshopu o žalmech jsme se prostřednictvím milých a kreativních průvodců dověděli, kdo žalmů napsal a proč, kde je v Bibli najdeme a jak je použít pro svoji modlitbu. Měli jsme možnost vybraný žalm přednést za doprovodu rozmanitých perkusních nástrojů. Na dalším zastavení Modli se a pra-

cuj jsme si mohli uvědomit, že naše duše je jako zahrádka, o kterou se máme starat. Jako symbol této péče jsme si do květináče přesadili slunečnici, kterou jsme si odnesli s sebou domů. Na poslední zastavení jsme museli vyšplhat až do věže kostela Panny Marie, kde každý z nás požehnal městu a lidem, kteří v něm žijí. Poté následovala přestávka na oběd z vlastních zásob a v našem podání také dezert v podobě výborné italské zmrzliny gelato.

Poté program pokračoval v kostele Panny Marie, kde jsme zažili krásné a dynamické chvály v podání manželů Evy a Martina Beranových. Děti na chvály skvěle reagovaly a energicky se zapojily



do tance a ukazovacích písní. O přestávce byla nabídka drobných dílen v postranních kaplích kostela.

Závěrem proběhla přímluvná modlitba dětí za všechny přítomné dospělé účastníky.

Děkuji pořadatelům za připravení pestrého a inspirujícího programu a dětem za to, že se setkání aktivně zúčastnily.

Tereza Vostrovská

Diecézní setkání dětí v Hradci Králové



kdy jsme leželi, a byl nám vypravován příběh. Poté jsme sázeli slunečnice, které se otáčejí za Božím světlem (za sluncem). Nakonec jsme dělali rytmus, na který jsme říkali žalm.

David Novotný

Diecézní setkání dětí se mi moc líbilo. Nejvíc mě asi bavilo zasazování slunečnic nebo hraní na nástroje.

Také mě bavilo tvoření podsedáku, který zůstal v kostele k dalšímu využití pro děti.

Lucie Rumpíková

Byl jsem na diecézním setkání dětí v Hradci Králové na téma modlitba. Vyprávěli jsme si o způsobu modlitby,



Duchovní obnova s knězem Kongregace vincentinů ve čtvrtek 23. května v kostele Nanebevzetí Panny Marie



Je možné hluboké a obtížné pravdy říci jednoduchým a prostým způsobem? P. Anthony Saji to zřejmě dokáže. Zaujalo nás, jak je zapálen pro Boha. Jeho nadšení je inspirující.

Usilovně nás nabádal, abychom četli Bibli, prosili Ducha svatého o dar moudrosti a o dar poznání, rozhodli se pro život ve Světle. Nemusíme se ničeho bát, vždyť Duch svatý je náš učitel.

Veronika a Josef Plavcovi

Ve čtvrtek v 5 hodin odpoledne se zaplnil téměř celý kostel na hlavním náměstí lidmi, kteří si přišli poslechnout slova člověka, který vede exercicie po celém světě a učí lidi různých kultur a různého prostředí vnímat Ježíšovu lásku, působení Ducha svatého, vede

je na cestě k vnitřnímu pokoji a k uzdravení z psychické i fyzické nemoci.

První hodinu měl slovo otec Anthony a učil nás, co dělá Duch svatý, jak nás vede k pravdě a jak člověk s prvotním hříchem vrátil Bohu jeho milost, kterou měl předávat z generace na generaci... Člověk získá Boží milost znovu ve svátosti křtu, potom i dál v dalších svátostech, ale vždy ji Bohu vrací, když propadá hříchu. Proto potřebujeme svátost smíření. Bez Ježíše je život „miserable“, člověk se snadno ztratí. Chceme-li žít s milostí Boží, musíme často přistupovat ke svátosti smíření, přicházet na mši a přijímat eucharistii. Duch svatý nás vede při čtení Písma svatého – („Duchu svatý, naplň mne svým darem moudrosti a darem poznání.“ Moudrost vede k zakoušení Boží pravdy, vede nás k plnému prožití a pochopení Písma svatého, do hloubky eucharistie.) Duch svatý, Duch Páně je pomocník, utěšitel, přímluvce, ale především náš ochránce před ďáblovým sváděním, osvoboditelem od ďáblova obviňování, od zla. Jdeme posílení ze tmy do světla, protože podle Kristových slov: nikdo nemá být ztracen. Působením Ducha svatého starý člověk v nás odumírá jako padající listí na podzim a s krví a tělem Kristovým v eucharistii se rodí nový člověk jako na jaře čerstvé zelené listy čisté a plné síly.

Celá přednáška byla plná emocí, vzletných slov, horoucího vyznání lásky k Božské Trojici. Pro některé z nás trochu afektovaná, možná příliš spektakulární, taková americká – jak přesvědčit

pokračování na str. 6

Duchovní obnova - pokračování ze str. 5



rychlostí a precizností tlumočila někdy velmi překotná a akcentem trochu zabarvená slova indického misionáře. Člověk lehce zapomněl, že vedle sebe běží dva jazyky....

Druhou částí podvečerní duchovní obnovy byla krásná, klidná mše svatá slavená otcem Janem a doprovázená P. Anthonym, i P. Vojtěchem Novotným a P. Jaroslavem Kolbabou.

o své víře veliký dav lidí najednou. Nejsem na to zvyklí, neodpovídá to naší kultuře a našemu vnímání víry jako něčeho velmi niterného a soukromého. To nic nemění na faktu, že tento upřímný způsob předávání vlastní zkušenosti s vírou je velmi silný a působivý. Musím s úctou poděkovat paní překladatelce a vyjádřit obdiv nad tím, s jakou

Poslední a závěrečná chvíle přinesla požehnání každému, kdo přišel uctít Nejsvětější svátost oltární a počkal na kněžské vkládání rukou. Bohu díky za toto setkání s živým Bohem, Kristem i Duchem svatým při duchovní obnově s otcem Anthonym Sajim.

Jaroslav Marel

Rozhovor s Klárou Fidlerovou

Dnes vám chceme představit Kláru Fidlerovou. Většina z vás ji zná, protože Klárka je jedna z nejaktivnějších a nejbojovavějších členek naší farnosti.

1. Mnozí Vás známe osobně, ale přesto si dovolíme Vás poprosit, abyste se nejprve krátce sama představila.

K. Narodila jsem se jako třetí dítě v rodině Anežky a Antonína Fidlerových 3. května 1977. Mám dva starší

sourozence – Veroniku a Toníka a mladší sestru Anežku. Stále žiji v Chrudimi kromě pár let, kdy jsem byla na studiích v Jablonci nad Nisou a v Litomyšli a získala pedagogické vzdělání. Nastoupila jsem ve svých dvaceti letech do mateřské školy v Medlešicích a pracuji na stejném místě až dosud a jsem tu spokojená. Už od mládí patřím do farnosti a vždy jsme se snažili udržovat společenství. Velmi záhy jsme začali

pro děti organizovat tábory, víkendovky. My jsme jako starší děti a mládež – sourozenci Pavlíkovi, Vitáčkovi a Fidlerovi – vytvořili základnu Záboj (základna na faře Bojanov a patron svatý Záboj), kam jsme později vozili na tábor i farní děti. Postupně se k nám připojovali a pomáhali s organizací další – třeba Aleš Roztočil.

2. *Vyrostla jste v pevně věřící rodině. Jaké jsou Vaše nejstarší vzpomínky na to, jak jste žili vírou?*

K. Ano, vyrostla jsem ve věřící rodině, chodili jsme společně na mše, modlili se spolu. Maminka stála pevně uprostřed, četla nám z bible, povídali jsme si spolu, snažili jsme se dostat do kostela na první pátek v měsíci. Prostě obecný základ jsem dostala doma v rodině. Moje nejsilnější a možná i první vzpomínka je na slavnost prvního svatého přijímání, kdy jsem byla ve druhé třídě a v té době nás vedl hodný pan farář Seidl, na kterého ráda vzpomínám.

3. *Dětství jste zažila ještě v minulém režimu; kdo a jak Vám tehdy křesťanství přibližoval v rovině vzdělání?*

K. Náboženské vzdělávání začínalo v naší rodině, ale později jsme se scházeli s dalšími rodinami v pátek navečer. Střídali jsme se u Pavlíků, u nás, u Vostrovských a později u Vitáčků. Říkali jsme těm setkáním poutnictví (možná to byl od rodičů takový krycí manévr, abychom se někde „neprokecli“) a vedl nás pan Tomáš Pavlík výborně připravenými programy pro vzdělávání v křesťanské víře. A z těchto pevných základů čerpám stále. Na pátek navazovala sobota, kterou opět orga-



nizoval pan Pavlík, vymýšlel trasu, aby byla tematicky zaměřená – nejen s náměty křesťanskými, církevními, ale třeba i historickými. Hledal hry, aby nás výlet opravdu bavil. Vždy se v kotlíku na přenosných vařičích připravovala gulášovka a k ní byly od maminek napečené buchty. Tak to běželo téměř každý víkend, protože náboženství na faře nemohlo být.... Zažila jsem později těsně před revolucí i dobu, kdy bylo náboženství povoleno, ale jen na jedné škole (Sladkovského) pro celou Chrudim; pan farář Seidl tam docházel a děti tam byla jen hrstka, asi sedm.

4. *Na co z té doby máte nejhezčí vzpomínky?*

K. Na dětství mám moc hezké vzpomínky, na život se sourozenci, s širokou věřící rodinou v Prachaticích, kam jsme často jezdili a měli spoustu krásných společných zážitků s bratranci a sestřenicemi.

pokračování na str. 8

Rozhovor s Klárou Fidlerovou

pokračování ze str. 7

5. *Sama teď pracujete s dětmi. Žijí také některé z nich s vírou?*

K. S dětmi ve školce řeč na víru nevádím. Když se ptají, říkám, že to je můj soukromý pohled. Ale přece se k náboženství dostaneme třeba před Vánocemi. Vzala jsem je do kostela, kde někteří byli úplně poprvé. Chodíme na výstavu betlémů a odpovídám na jejich nečekané otázky jako třeba: Kdo je ten pán na kříži? Pak se pokusím jim něco velmi jednoduše a dětsky vysvětlit, ale sama se do nějakého cíleného rozhovoru s nimi nepouštím. Nemohu, nedalo by mi to svědomí, je to věc rodičů... Děti z věřících rodin je hrozně málo.

6. *A jak vidíte život dětí v současné době? Čím žijí, co je zajímá, jaké jsou jejich radosti i starosti?*

K. Myslím si, že to dnešní děti mají těžší, než jsme to měli my. Jsou zavaleny technologiemi, věcmi, akcemi. My jsme toho moc neměli a měli jsme to jednodušší. I dnešním dětem stačí ke hře třeba kus klacku, ale velmi záleží na tom, jak je namotivujete. I ony jsou spokojené s obyčejnými věcmi, ale nevím, jestli tu náročnost dělá doba nebo rodiče, kteří děti přehlcojí různými tablety a telefony. Samozřejmě to děti baví, protože se tam pohybují obrázky a ony nemusí vynaložit žádnou námahu. Ale na druhé straně vím, jakou obrovskou radost mají, když se jim, jim samotným, povede něco vytvořit. Je nádherné je pozorovat, jak se chlubí a radují.

7. *Změnili se nějak Vaši svěřenci za leta Vaší práce?*

K. Prostě radosti a starosti mají děti podobné jako v naší generaci, ale mají to trochu těžší, protože těch informací je na ně až moc. Děti se nezměnily, ale hodně se změnil přístup rodičů k dětem:

- Rodiče nenechají dítě vyřešit situaci: dítě chce hračku kamaráda, otec to jde okamžitě zařídit – umetá mu cestičku, aby se dítě nedostalo do konfliktu.
- Nevedou je k samostatnosti v základních věcech – třeba oblékání. Dospělý spěchá, rychlejší je dítě obléknout.
- Rodiče plní každé dětské přání předem, ale potom si dítě neumí o pomoc ani říct: nastaví nohu a ví, že někdo okamžitě tu tkaničku zaváže.
- Někdy chtějí speciální výhody, a to musíme rodičům vysvětlit, jaká máme pravidla.
- Problémy s jídlem jsou u nás relativně malé, možná tím, že jsme ve venkovské školce. Děti necháme vše ochutnat a nenutíme je jíst všechno, učíme je samotné obsluze, a když si samy mažou pomazánku, mají na to i větší chuť. Zvládáme i dietní stravování.

8. *Teď nám, prosím, přibližte Vaše působení ve farnosti a Váš pohled na její současnost.*

K. Farní tábory jsem dělala od svých patnácti, šestnácti let po dlouhou dobu jako hlavní vedoucí, ale postupně jsem je předala zase mladším organizátorům a myslím si, že je to tak dobře, protože

děti potřebují mladé vedoucí, kteří mají nové nápady, a hlavně se tolik nebojí. A já tam teď jezdím ráda vařit, jako jezdila moje maminka, kterou někdy беру na pomoc třeba o jarních prázdninách nebo když se nenajde nikdo, kdo by zaskočil. Já si to v kuchyni užívám, i když neříkám, že to není náročné hlavně fyzicky. Já si tam vlastně odpočínu od celoročního stálého kontaktu s dětmi. Mívám vždycky někoho šikovného k ruce jako třeba loni naši Moničku Fidlerovou a Aničku Vtípilovou. Tím ale byla obě děvčata poněkud mimo hlavní program, a tak jsme to letos vyřešili dohodou, že se u mě v kuchyni bude všech jedenáct vedoucích, mladých lidí, kteří jako děti táborem prošli, střídát po dnech. Jedeme do Zásmuk u Kolína, do bývalého kláštera.

A ty další farní činnosti? Od Velikonoc jsem se ujala velkých úklidů v hlavním kostele a s maminkou máme na starosti praní liturgických textilií – pláten na oltáře – i kalichového plátna. Snažím se pomáhat všude – s občerstvením, tombolou, teď nově s Terezkou a Pepou Vostrovskými vedeme farní kavárnu... Snažím se nastoupit, kde je potřeba.

9. A co Vaše koníčky a další aktivity?

K. Mám moc ráda přírodu, baví mě jít se projít do lesa, těším se na sbírání borůvek na Šumavě i tady v okolí Chrudimi nejčastěji na Studené Vodě. Můj velký koníček je turistika, dělám, i když teď z objektivních důvodů poněkud méně, nordic walking a ráda jezdím na kole nejen do práce. V klidu si poslechnu hudbu, ráda zpívám a pro potřeby své profese hraju malinko na klávesy, kytaru

a flétnu. A návštěva divadla nebo nějaké kulturní akce je také mou radostí.

10. Prozradte nám, prosíme, své plány do blízké i vzdálenější budoucnosti.

K. Těším se na dovolenou, celý červenec a týden v srpnu. Se sestrou Veronikou a jejím manželem a dcerkou Dorotkou jedeme druhý týden v červenci do Tater do Štrby, pod Štrbské pleso; a bereme Anežčiny děti z Prachatic, které s námi pojedou hned následující sobotu po návratu ze Slovenska i na farní tábor. Někdy v srpnu se vydáme na Moravu na faru u Šumperka za kamarádkou opět i s našimi dětmi. Obvykle jezdí ona se svými třemi dětmi sem, ale letos jí chceme pomoci u nich doma. Pojedou s Anežkou, jejími dětmi a vezmeme Verunčinu Dorotku. Prázdniny utečou jako voda, a to jsem zapomněla zmínit ten velký úklid před Salvátorskou poutí.

11. A nakonec, co máte ráda na naší farnosti, eventuálně co Vám tam chybí?

K. Tak já si myslím, že naše farnost funguje moc hezky a dobře a každý si může najít to, co potřebuje. Já bych vlastně nic neměnila. Říkám si, že farnost je taková, jací jsou v ní lidé. A tady je spousta lidí, kteří jsou aktivní, zapojují se a snaží se. Společným akcím věnují svůj čas, a to je fajn.

Milá Klárko, moc Vám děkujeme za Váš čas i upřímné odpovědi na naše otázky. Věříme, že náš společný rozhovor potěší i chrudimské farníky. Přejeme Vám Boží požehnání do každého všedního i svátečního dne a těšíme se na každé další radostné setkání s Vámi. KM a EV

Z farní kanceláře...

Druhý srpnový víkend budeme slavit Salvátorskou pouť. Hlavním celebrantem při poutní mši svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie v neděli 11. srpna bude P. Václav Snětina. Do slavnosti Proměnění Páně vstoupíme v sobotním podvečeru zpívanými nešporami v kostele svaté Kateřiny.

Prosíme o pomoc s úklidem kostela Nanebevzetí Panny Marie v sobotu 3. 8. a kostela svaté Kateřiny ve středu 7. 8.

Pokud byste někdo uvítal dovoz na poutní mši do farního kostela, ozvěte se do konce června otci Janovi.

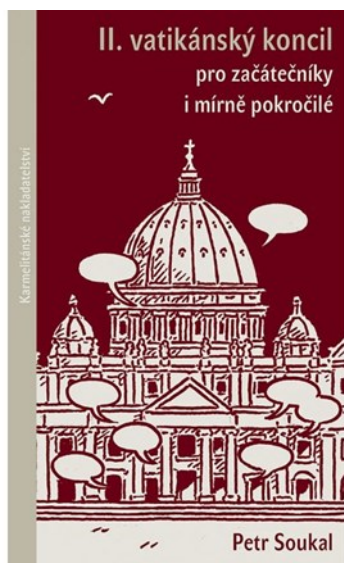
Těšíte se na farní den? Letos se můžete těšit o něco déle. Nebude tradičně v červnu, ale v září, a to v neděli 15. 9.



Ve spolupráci s Chrudimskou besedou se i letos podařilo zajistit průvodcovskou službu v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Jsme moc rádi, že kostel může být přes letní měsíce otevřen pro ty, kteří navštíví Chrudim, a také pro ty, kteří se tam chtějí pomodlit nebo jen spočinout. V loňském roce jej navštívilo 7 261 osob. Přijďte na prohlídku nebo jen tak – každý den v době od 11 do 17 hodin.

Ty, kterým je blízký kateřinský kostel s jeho krásným oltářem svaté Kateřiny, zveme 21. září na prohlídku tohoto zrestaurovaného oltáře. Od září loňského roku je umístěn v expozici na hradě Rychmburk, kam se společně vydáme. Máme zde zajištěnou komentovanou prohlídku, kterou nás osobně provede ředitelka Regionálního muzea v Chrudimi Mgr. Klára Habartová, poté o oltáři promluví akademická malířka Eva Skarolková, která jej velmi zdařile restaurovala.

Chci Vás upozornit na knihu, která právě vyšla a která by neměla chybět ve Vaší knihovně. Má název II. vatikánský koncil pro začátečníky i mírně pokročilé. Autora jistě znáte – je jím P. Petr Soukal.



Biskup Jan Vokál o této knize napsal: „Druhý vatikánský koncil ukázal církvi cestu k obnově a otec Petr Soukal nám jednoduše a elegantně ukazuje cestu k porozumění koncilu. Jeho čtivý text se za tímto nejvýznamnějším světovým sněmem naší doby ohlíží po šedesáti letech a velmi citlivě zaznamenává, co z jeho odkazu zůstává podstatné.“

Knihu vydalo Karmelitánské nakladatelství, v našem kostele je k dispozici v obchůdku s knihami za zvýhodněnou cenu 150 Kč. Pokud o prázdninách zastihnete otce Petra v Chrudimi, můžete si ji nechat od něj podepsat...

Petra Pudilová

Hudební scholička

Milí rodiče a hlavně předškoláci!
V nadcházejícím školním roce 2024/25 Vás srdečně zvú do nové hudební scholičky, kterou budu zakládat pro děti ve věku 5-6 let (před 5. rokem lze po domluvě). Budeme se scházet 1x týdně na faře v termínu dle domluvy. Co budeme ve scholičce dělat?

Zpívat lidové i dětské duchovní písničky, hýbat se a hrát si s hudebním materiálem☺. Seznámíme se s různými nástroji (xylofon, jednoduché bicí nástroje, flétna, ukulele, varhany) a budeme si je moci vyzkoušet. Budeme hrát různé hudební hry, které nám časem pomohou při zpívání nebo hraní nebo jen při poslechu hudby. Zařadíme pohyb celého těla a budeme rozvíjet správné dýchání, procvičovat sluch i rytmus. Zamysleme se společně nad tím, který hudební nástroj by mohl bavit konkrétní dítě

a na konci roku Vás pozvu do navazujícího kroužku na ZUŠ Chrudim, který se bude v rámci dvouhodinovky zaměřovat na interpretaci písní zpěvem a jednoduchým nástrojovým doprovodem a praktické prožití hudební nauky. Ráda bych v dalších letech vedla děti úměrně jejich věku k vystupování nejen na půdě ZUŠ (od školního roku 2025/26), kde se ve sklepení budovy již chystá varhanní sál pro výuku chrámových varhan a sborového zpěvu, ale též v chrudimských kostelích.

Těším se na Vás! Zájemci mě mohou kontaktovat již teď k předběžnému zápisu a domluvě termínu zkoušek na čísle 775 267 767 nebo na emailu katerina.c.hola@gmail.com (jméno, datum narození, bydliště, časové možnosti).

Kateřina Holá

Modlitba svatého Jana Pavla II. ke sv. Cyrilu a Metodějovi



Svatí Cyrile a Metoději, vy, kteří jste s obdivuhodnou obětavostí nesli víru národům toužícím po pravdě a světle, vyproste nám, aby celá církev vždycky zvěstovala Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, Vykupitele lidstva.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste v těžké a lopotné misionářské práci vždycky zůstávali niterně spojeni s cařihradskou církví i s římským stolcem svatého Petra, vyproste nám, aby obě sesterské církve, katolická a pravoslavná, v lásce překonaly to, co je rozděluje, a aby mohly rychle dosáhnout dokonalé a vytoužené jednoty.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste se v duchu upřímného bratrství sblížili s různými národy, abyste všem přinášeli poselství lásky ke každému člověku, které hlásal

Kristus. Vyproste nám, aby národy evropského kontinentu byly ve vědomí společného křesťanského dědictví zvěstovateli pokoje mezi národy celého světa.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste se dali vést láskou ke Kristu a opustili jste všechno, abyste mohli sloužit evangeliu, chraňte Boží církev, mě, Petrova nástupce na římském stolci, biskupy, kněze, řeholníky a řeholnice, misionáře a misionářky, otce a matky, mládež, děti, chudé, nemocné a trpící. Ať je každý z nás právě na tom místě, kam ho postavila Boží prozřetelnost, důstojným „dělníkem“ na Pánově žni.

Amen.

Jan Pavel II.

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 18. srpna 2024. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 76 vyjde 1. září 2024.



Salvátor č. 75 červen 2024

Zdarma. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800